

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010705
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010705.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25.01.2023, č. k. 14T/10/2022-82, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.04.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.01.2023, sp. zn. 14T/10/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

odo dňa 18.02.2022 až do 07.03.2022 v mieste svojho trvalého bydliska na adrese D. XXX/XXX, E. F., ako i na iných miestach, kde sa v tom čase zdržiaval, bez udania relevantného dôvodu nenastúpil v lehote určenej súdom do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Bratislava III v konaní č. 0T/155/2019, kedy dňa 02.11.2021 bolo rozhodnuté, že sa neosvedčil a zároveň mu bol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, pričom dňa 26.01.2022 osobne prevzal výzvu pod č. 0T/155/2019 na nástup do výkonu trestu do Ústavu na výkon väzby Bratislava, Chorvátska 5, najneskôr do dňa 17.02.2022.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. l. 82-84 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste, o ochrannom opatrení, náhrade škody.

Pri ukladaní trestu okresný súd u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval. Okresný súd vzhliadol priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 0T/155/2019. Keďže vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol

vyrovnaný, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona zákonná trestná sadzba zostala neupravená 0 až 2 roky. V tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný svojím vyhlásením o vine prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd v rámci takto určenej trestnej sadzby uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej štvrtine trestnej sadzby, teda vo výmere 3 mesiace. Vzhľadom na charakter osoby obžalovaného, ktorý je viacnásobným recidivistom, keď má 8 záznamov v registri trestov, bolo podľa názoru okresného súdu na mieste ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Následne okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/18/17.

Proti tomuto rozsudku ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný odvolanie a to proti výroku o treste (č.l. 81 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 06.03.2023 (č.l. 88 spisu).

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní si ponechal lehotu na podanie odvolania (č. l. 81 spisu), pričom proti tomuto rozsudku do konania verejného zasadnutia nepodal odvolanie.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na skutočnosť, že sa ku skutku vyhlásením viny priznal a poukázal na okolnosti, ktoré viedli ku spáchaniu tohto skutku. Zastával názor, že trest, ktorý si v súčasnosti odpykáva, je dostačujúcim trestom na jeho nápravu, začlenenie sa do spoločnosti a vedenie riadneho a produktívneho života. Výkon ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je v súlade s princípmi a účelmi ukladania trestov, nakoľko účel prípadného trestu odňatia slobody bol zjavne naplnený prechádzajúcim trestom, ktorý si v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku odpykával a teda zastával ten názor, že ako ochranná, represívna tak aj nápravná funkcia trestu bola v predchádzajúcom období dosiahnutá. V neposlednom rade poukázal aj na nehospodárnosť výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý prezentoval vôľu sa zamestnať za účelom vedenia riadneho života a plnenia si svojich vyživovacích povinností a ďalší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by predstavoval zbytočnú ekonomickú záťaž pre Slovenskú republiku.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 03.04.2023.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že trest, ktorý uložil Okresný súd Galanta obžalovanému na dolnej hranici trestnej sadzby považuje za primeraný, zákonný, ktorý spĺňa účinky individuálnej a generálnej prevencie, preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomného odôvodnenia podaného odvolania. Zastával názor, že aj s poukazom na priznanie sa obžalovaného a jeho dobrovoľný nástup do výkonu trestu s drobným oneskorením je trestným činom tak nízkej závažnosti, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody je v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa Trestného poriadku tak, ako bolo uvedené v odôvodnení odvolania. V zmysle uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Trnave rozhodnutie I. stupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie, alebo aby vo veci sám rozhodol a od potrestania upustil.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa stotožňuje s návrhom obhajcu.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek

3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 07.06.2022 pod číslom 3 Pv 166/22/2202-5 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku;

- Okresný súd Galanta trestným rozkazom zo dňa 19.08.2022, č. k. 14T/10/2022-61 uznal obvineného A. B. za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Proti tomuto trestnému rozkazu obvinený podal odpor;

- následne okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 25.01.2023, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. a čítaním listinných dôkazov: listiny o testovaní v NCZI, správy o povesti od Obce Veľké Úľany (č.l. 34), hodnotenia z ÚVV a ÚVTOS Bratislava (č.l. 36-37), odpisu registra trestov (č.l. 38-40), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 41-42), údajov o osobe zo systému REGOB (č.l. 43) a aktuálnych lustrácií generovaných na osobu obžalovaného dňa 19.01.2023.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu, náhrade škody a ochranných opatrení. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcný postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, teda že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, teda že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený a to konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. OT/155/2019 (§ 37 písm. m) Trestného zákona), teda správne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako vyrovnaný. Pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému okresný súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatel'a. Následne správne okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) mesiace, ktorý považoval za primeraný a zabezpečujúci účel trestu. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený trest za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Krajský súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, preto ani odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05.09.2017. sp. zn. OT/180/2017, právoplatný dňa 05.09.2017– trest vykonaný 03.02.2018). V tomto smere nakoniec obžalovaný žiadne námietky neuplatnil.

K odvolacím námietkam obžalovaného

Obhajca obžalovaného v odvolacích námietkach poukázal na to, že trest, ktorý si v súčasnosti obžalovaný odpykáva, je dostačujúcim trestom na jeho nápravu, začlenenie sa do spoločnosti a vedenie riadneho a produktívneho života a následne v konaní pred odvolacím súdom žiadal, aby odvolací súd od potrestania obžalovaného upustil. Krajský súd k tomuto uvádza, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom aj predchádzajúcim rozhodnutím (trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.07.2019, sp. zn. OT/155/2019, právoplatný dňa 31.07.2019) bol právoplatne odsúdený za úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený podmienečný trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol následne nariadený a v súčasnosti tento trest aj vykonáva. Trestná minulosť obžalovaného jasne indikuje jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Dôležitým v tomto smere je aj fakt, že už aj v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody (uloženým trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 05.09.2017, sp. zn. OT/180/2017, právoplatný dňa 05.09.2017), no napriek tomu sa opäť dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, teda k jeho prevýchove nedošlo v žiadúcej miere. Preto v tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.07.2019, sp. zn. OT/155/2019, právoplatný dňa 31.07.2019, nie je možné ani podľa názoru krajského súdu pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, a to vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu ako aj na charakter ním spáchanej trestnej činnosti. Navyše treba

podotknúť, že trest bol obžalovanému uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby, čo považuje aj krajský súd za trest zákonný a spravodlivý, ktorý v danom prípade zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Pokiaľ obžalovaný prezentuje vôľu sa zamestnať za účelom vedenia riadneho života a plnenia si svojich vyživovacích povinností, tieto skutočnosti samé o sebe, ale ani v kontexte s vykonanými dôkazmi, na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia ako aj krajský súd v tomto uznesení, nie sú spôsobilé zvrátiť vecne správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa. Navyše, ak má obžalovaný záujem viesť riadny život a zamestnať sa, môže tak urobiť po výkone uloženého trestu, teda po prepustení na slobodu po jeho vykonaní.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.